

niedziela

głos z Torunia

NR 23 (1016) • J • ROK LVII • 8 VI 2014 • TORUŃ

W NUMERZE:

Jubileusze kapłańskie

Śladami bł. Stefana Frelichowskiego –
raid rowerowy w 15. rocznicę beatyfikacji

Spotkania z Biblią

TEMAT TYGODNIA

Pragnąc jak strażnicy świtu

Ziemia na początku świata była bezładem i pustkowiem, a Duch Boży unosił się nad wodami, nad którymi panowała ciemność – jak czytamy w Księdze Rodzaju. Co wiemy o Trzeciej Osobie Boskiej? Duch Święty to najbardziej tajemnicza Osoba Trójcy Świętej, Osoba dla niektórych zapomniana czy przywoływana w ważnych okolicznościach życia. Kto z nas regularnie modli się do Ducha Świętego? A przecież On ma Bożą naturę, tak jak Bóg Ojciec i Syn Boży, razem z Nim działa w świecie, Kościele i życiu każdego z nas. To, że tak jest, potwierdzają życie bł. Stefana W. Frelichowskiego i jego służba bliźnim oraz ofiarna praca bł. Marii Karłowskiej i posługa założonego przez nią Zgromadzenia Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej. Warto o tym pomyśleć dziś, w uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Dlatego w tym numerze przybliżamy pobożność bł. Marii i duchowość pasterek.

Bóg nie tylko stworzył niebo i ziemię oraz wyprowadził je z chaosu i uporządkował, lecz także podtrzymuje je w istnieniu, można powiedzieć, że wciąż stwarza. W tym dziele ma swój udział Duch Stworzyciel. Jego mocy możemy doświadczyć każdego poranka, zaraz po przebudzeniu. Po nocy początek dnia „jest symbolem wyjścia świata z bezładu. Cud się odnawia” – takie słowa o. Raniero Cantalamessa OFMCap przeczytałam niedawno. Noc jest jakby czasowym popadnięciem w chaos. W nocy lęki i sny, dobro i zło, rzeczywistość i nierealność mieszają się. Wtedy niezmiennie wkracza Duch Święty i na nowo stwarza, przemienia nocny chaos w światła wiary, nadziei i miłości. Dlatego warto wsłuchiwać się w Jego głos, nie zaniedbywać natchnień i pozwolić, by On prowadził. Wówczas zachwycimy się Duchem Świętym i będziemy pragnąć Go „jak łania pragnie wody ze strumieni”, „jak strażnicy świtu”. Toteż – za namową o. Raniero – warto od dziś na początku nowego dnia wołać: „Przyjdź, Duchu Stworzycielu! Światłem rozjaśnij naszą myśl. W serca nam miłość świętą wlej. I wątłą słabość naszych ciał pokrzep stałością mocy Twojej”.

Beata Pieczykura

Relikwiarz bł. Marii Karłowskiej w sanktuarium w Jabłonowie

KS. PAWEŁ BOROWSKI

120 LAT PRZY SERCU DOBREGO PASTERZA

W sanktuarium bł. Marii Karłowskiej w Jabłonowie Pomorskim trwa rok dziękczynienia za 120 lat istnienia i posługi apostolskiej Zgromadzenia Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej. W ramach dziękczynienia rozważamy różne aspekty duchowości, przekazanej zgromadzeniu przez błogosławioną założycielkę

więcej na str. IV-V

Potrzeba uwielbienia

Wąbrzeźno

W każdą drugą sobotę miesiąca o godz. 19.30 w kościele Matki Bożej Królowej Polski w Wąbrzeźnie odbywają się Wieczory Wielbienia. Ich gospodarzem jest Wąbrzeska Wspólnota Młodzieżowa „Effatha” wraz ze swoim duszpasterzem ks. Michałem Oleksowiczem,

Wieczór Wielbienia kończy błogosławieństwo indywidualne

a muzycznie posługuje zespół „Ichtis”. Na Wieczór Wielbienia składa się Msza św. połączona z adoracją Najświętszego Sakramentu i błogosławieństwem indywidualnym.

Wieczór Wielbienia to czas, gdy uwielbiamy Boga modlitwą, śpiewem oraz radością i pokojem. Wzywamy też mocy Ducha Świętego, aby zstępował na nas, pozwalając odpowiadać na Boże wezwanie miłości. Wieczór Wielbienia to chwila zatrzymania się na drodze życia i pozwolenie Bogu, by to On wyznaczał jej dalszy bieg, to powiedzenie „tak” Bogu, ale również drugiemu człowiekowi poprzez wspólne oddawanie chwały i czci Jezusowi. To także okazja, by podziękować Bogu za wszystkie łaski, prosić o błogosławieństwo i zerwanie kajdan naszych słabości.

Każdy chrześcijanin powinien znaleźć czas na szczególne uwielbienie Boga i po to właśnie są Wieczory Wielbienia. Wyrwijmy choć chwilę z naszego życia i „zmarnujmy” ją dla Boga.

Agata Zywert

ŚWIĘCENIA DIAKONATU I PREZBITERATU

Dzisiaj, 8 czerwca, w katedrze św. Jana Chrzyciela i św. Jana Ewangelisty w Toruniu podczas Mszy św.

o godz. 15.30 bp Józef Szamocki udziela święceń diakonatu alumnom Wyższego Seminarium Duchownego diecezji toruńskiej.

14 czerwca również w toruńskiej katedrze o godz. 10 bp Andrzej Suski przewodniczyć będzie Mszy św.

i udzieli święceń prezbiteratu diakonom, którzy po 5-letniej formacji seminaryjnej i rocznej praktyce diakańskiej, potwierdzili chęć i gotowość do służby Bogu i ludziom. Zapraszamy wiernych do modlitwy za przyszłych diakonów i kapłanów, by z Bożą pomocą wiernie i z radością wypełniali swoje powołanie

„Przebieranki”

Toruń

13 maja w Młodzieżowym Domu Kultury przy ul. Przedzamcze 11 w Toruniu otwarto wystawę fotograficzną „Przebieranki”. Jej bohaterami są uczniowie Zespołu Szkół nr 6, w skład którego wchodzi: Szkoła Podstawowa Specjalna nr 19 im. bł. Stefana W. Frelichowskiego oraz Gimnazjum Specjalne nr 19 im. bł. Stefana W. Frelichowskiego, a także uczniowie zaprzyjaźnionych placówek. Autorką zdjęć jest Agnieszka Basak-Wysota. Dzięki jej talentowi powstały pełne uroku, niezwykle fotografie – portrety osób niepełnosprawnych. W zaskakujący sposób odkryła w każdym pozującym jego własną prawdę, która nie zawiera się w niepełnosprawności, ale w pełnej radości, spontaniczności i pięknie. Rodzice, nauczyciele oraz zaproszeni goście z trudem rozpoznawali bohaterów. W szeptach „nasz Kacper”, „mój Szymon” ukryta była nuta wzruszenia i zachwytu.

„Przebieranki” zainicjowano przez Zespół Szkół nr 6 w Toruniu w ramach obchodów Europejskiego Dnia Godności Osób z Niepełnosprawnością Intelktualną. Pomysłodawcami przedsięwzięcia są Lidia i Maciej Pasternakowie – nauczyciele placówki. Pomocą służyli wychowawcy oraz rodzice uczniów.

Autorką wystawy i jej kuratorem jest Agata Durka. Otwarcia dokonały Alicja Golon –

dyrektor ZS 6 oraz Maria Dreszer – pełnomocnik ds. osób niepełnosprawnych, naczelnik Wydziału Integracji Osób Niepełnosprawnych. Zaproszenie na uroczystość przyjęli przedstawiciele Urzędu Miasta Torunia. Był obecny także prof. Andrzej Wojciechowski.

Otwarcie wystawy uświetnił spektakl w technice teatru cieni pt. „Ostatnie drzewo” w reżyserii Macieja Pasternaka do scenariusza Emilii Betlejewskiej. Przygotowała go Grupa ZET, którą tworzą uczniowie z toruńskich szkół specjalnych, wolontariusze ze Szkoły Salezjańskiej, ZS nr 16 oraz studenci UMK. Spektakl powstał jako projekt Fundacji „Dorotkowo” i MDK przy finansowym wsparciu Gminy Miasta Toruń. Otwarcie wystawy uświetnił

Ze swojego portretu patrzy na nas Biały Klaun

także występ Zespołu Tańca Współczesnego „Akro” pod kierunkiem Joanny Miś-Fudali.

Wystawa odbyła się dzięki wsparciu: Centrum Sztuki Współczesnej „Znaki Czasu”, Młodzieżowego Domu Kultury, Teatru „Baj Pomorski”, Wojewódzkiego Ośrodka Animacji Kultury, ZS 6 w Toruniu. Projekt dofinansował Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego i Stowarzyszenie „Dziewiętnastka”.

Godność każdego człowieka to szacunek społeczeństwa do osoby przez sam fakt, że człowiek jest, a także przez wzgląd na podjęty przez niego trud. Dzięki istnieniu naszych bohaterów wśród nas oraz dzięki temu, czego dokonali pod kierunkiem rodziców, nauczycieli i artystów, zaistnieli w naszych sercach na długo. Wciąż patrzą na nas ze swoich portretów Biały Klaun i Przenikliwy Król bez orzeczeń i opinii, ale z uśmiechem i niekłamną serdecznością.

Oprac. Katarzyna Kuźdub

Ekspozycja będzie prezentowana w MDK do końca czerwca, a następnie w ZS 6, Bibliotece Pedagogicznej oraz Urzędzie Marszałkowskim Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Konkurs o świętych papieżach

Czarnowo

16 maja w Szkole Podstawowej w Czarnowie (Filii Zespołu Szkół w Złejwsi Wielkiej) odbył się Szkolny Konkurs Wiedzy o Świętych Papieżach Janie XXIII i Janie Pawle II. Uczestniczyło w nim

sprawdzać wiedzę oraz pobudzać do refleksji. Zadania konkursowe polegały m.in. na wypełnianiu tekstów, wyszukiwaniu błędnych informacji, rozpoznawaniu portretów papieży. Jedną z najtrudniejszych konkurencji

ryk Sychta – proboszcz parafii pw. św. Marcina w Czarnowie, ks. Wojciech Murawski – proboszcz parafii pw. św. Stanisława Kostki w Złejwsi Wielkiej, ks. Krzysztof Rozyński – katecheta w Gimnazjum w Złejwsi Wielkiej oraz Wiesława Kędzierska i Małgorzata Waczyńska – katechetki w Szkole Podstawowej w Złejwsi Wielkiej.

Konkursowe zmagania zakończyły się następującymi wynikami: I miejsce zajęła kl. VI a (A. Kosobudzka, K. Marlewska, A. Kołodziejczyk), II miejsce przypadło V b (E. Skrzyniarz, J. Fifiński, P. Kędzierski), III miejsce zdobyła kl. IV c (A. Liśkiewicz, J. Karczewska, A. Nakielska). Duży wysiłek wszystkich uczestników, a przede wszystkim zwycięzców, został nagrodzony okolicznościowymi dyplomami i licznymi nagrodami, które ufundowali księża proboszczowie oraz obie Rady Rodziców.

Konkurs to ciekawa forma głoszenia Dobrej Nowiny i pogłębiania więzi uczniów ze wspólnotą Kościoła. Dziękuję fundatorom nagród, pracownikom oraz zastępcy dyrektora ZS w Złejwsi Wielkiej Zbigniewowi Leidgeberowi za pomoc w organizacji konkursu. Małgorzata Waczyńska

Przez ponad 3 godziny uczniowie zmagali się z konkurencjami, które w różny sposób miały sprawdzać wiedzę oraz pobudzać do refleksji

9 trzyosobowych drużyn reprezentujących klasy IV-VI. Celem konkursu było uczczenie kanonizacji papieży oraz wzbogacenie i utrwalenie wiedzy na ich temat.

Przez ponad 3 godziny uczniowie zmagali się z konkurencjami, które w różny sposób miały

polegała na wyobrażeniu sobie i opisaniu wywiadu ze św. Janem XXIII. Komisja konkursowa oceniła także plakaty wcześniej przygotowane przez drużyny. Oceny poszczególnych konkurencji dokonywało na bieżąco jury w składzie: ks. kan. Hen-

Kurs Ceremoniarzy Parafialnych Diecezji Toruńskiej

Kurs ceremoniarza parafialnego przeznaczony jest dla lektorów, którzy wykazują się gorliwością w pełnieniu swojej posługi. Celem kursu jest głębsze rozumienie liturgii oraz lepsze poznanie wszystkich przepisów dotyczących różnych celebracji liturgicznych.

Kurs odbędzie się w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Toruńskiej w terminie od 25 do 29 sierpnia.

Rozpoczęcie o godz. 12. Kandydaci zobowiązani są do przedstawienia zgody księdza opiekuna służby liturgicznej wraz z potwierdzeniem tej zgody przez księdza proboszczę. Koszt od uczestnika kursu to 170 zł. Kurs zakończy się błogosławieństwem Księdza Biskupa podczas Diecezjalnego Zjazdu Liturgicznej Służby Ołtarza.

Zgłoszenia do 30 czerwca.

Więcej informacji udziela:

ks. Rafał Bochen,
ul. św. Antoniego 4,
87-100 Toruń,
tel. (56) 610-22-44,
e-mail: knc-torun@o2.pl

ks. Rafał Bochen
Diecezjalny Duszpasterz
Służby Liturgicznej

Podsumowanie konkursu „Razem z Naturą”

Dziękujemy dzieciom i młodzieży z naszej diecezji, którzy wzięli udział w konkursie „Razem z Naturą”. Otrzymaliśmy 800 zdjęć i 137 prac plastycznych obrazujących piękno otaczającej nas przyrody. Ogromną trudność

Zwycięska praca plastyczna autorstwa Marty Kunz z Torunia

dla zespołu oceniającego stanowiło wybranie po 5 prac na poszczególny miesiąc ze względu na ich piękno i wyjątkowy charakter. Internauci głosowali od 10 do 20 maja, jesteśmy wdzięczni za oddane głosy.

W kategorii artystycznej – praca plastyczna 1. miejsce zdobyła Marta Kunz, Zespół Szkół Muzycznych w Toruniu, kl. IV a; 2. miejsce – Oliwia Cieślak, Zespół Szkół w Boniewie, kl. VI; 3. miejsce – Zofia Jaworska, Zespół Szkół Muzycznych, kl. II b; w kategorii praca fotograficzna: 1. miejsce – Katarzyna Trzcńska, Zespół Szkół w Działdowie, kl. II a; 2. miejsce – Sandra Walkowiak, Zespół Szkół w Górsku, kl. VI b; 3. miejsce – Daria Wiśniewska, Publiczne Gimnazjum w Siemnowku, kl. I.

Podsumowanie konkursu i wręczenie nagród odbyło się 31 maja podczas Festynu

Zwycięska fotografia autorstwa Katarzyny Trzcńskiej z Działdowa

Rodzinnego z okazji Dnia Dziecka „Bądźmy razem” na terenie Aeroklubu Pomorskiego. Zwycięzcy otrzymali aparaty fotograficzne. Gratulujemy młodym talentom!

Oprac. AP

Siostry pasterki w czasie audyencji w Rzymie 19 lutego 1998 r.

Obrazek umiłowany przez Matkę Marię, który zawsze miała w modlitewniku

120 LAT PRZY SERCU DOBREGO PASTERZA

Był listopad 1892 r. Młoda poznanianka Maria Karłowska wychowana w domu rodzinnym w atmosferze miłości Boga, ojczyzny i bliźniego, widząc wieloraką ludzką biedę, po godzinach pracy wybierała się do „najbardziej osławionych” – jak mówiono – zaułków Poznania, aby ze swych drobnych oszczędności nieść pomoc materialną ubogim rodzinom. Przy tej okazji zetknęła się z nędzą duchową i zagubieniem moralnym młodych dziewcząt, wyrosłym na podłożu biedy i bezrobocia. Spotkanie z prostytutką, która poprosiła o pomoc, o ratunek – to był początek. Maria mówiła później, że gdyby wówczas nie pomogła tej dziewczynie, obawiałaaby się o swoje zbawienie wieczne.

„Pragnę tej duszy”

Tak rozpoczęły się spotkania, katechizacja i nawracanie prostitutek – najpierw w tajnym domu publicznym, na ulicach, w bramach kamienic, na miejscowym cmentarzu, oddziale wenerycznym miejskiego szpitala. Maria z całym swym młodzieńczym zapałem zajęła się odrzuconymi i pogardzanymi przez wszystkich poznańskimi prostytutkami i wszelką kobiecą nędzą, wynikającą z deprawacji życia moralnego. To był szok. Nikt nie był w stanie

zrozumieć, że dziewczyna z dobrego domu wchodzi w takie środowisko i to w czasie, kiedy zatracenie godności kobiety spotykało się z ogólną pogardą, a równocześnie stawało się sprawą coraz bardziej bolesną, lecz pokrywaną milczeniem. Chociaż Maria, wychowana w klimacie niewinności, nie miała wówczas pojęcia o tego rodzaju grzechu, odczuła w głębi duszy i zrozumiała treść Chrystusowego „pragnę” wypowiedzianego na krzyżu jako: „Pragnę tej duszy!”. I usłyszała wyraźnie w sercu wezwanie Jezusa: „Pójdź za Mną!”.

Korzystając z rekolekcji parafialnych, zachwyciła się przypowieścią o Dobrym Pasterzu, miłością Jego Serca, które nikogo nie odpychało, nikim nie pogardzało, nie potępiało, ale otwierało się na ratowanie najbiedniejszych. Nie ulękła się więc niezrozumienia i walki o sprawę, którą uznała za słuszną i potrzebną, a dla siebie przeznaczoną jako wola Boża. Poszła na ulice szukać zagubionych i zaczęła je gromadzić wokół siebie, stopniowo tworząc dla nich zakłady wychowawczo-resocjalizacyjne – Domy Dobrego Pasterza. Chociaż brak było środków materialnych, Marię ożywiały niezachwiana ufność w Opatrzność Bożą i nadzieja, że – jak twierdziła – „Bóg da nam wszystko, czego się spodziewamy”. I nie zawio-

dła się. Pierwszy zakład wychowawczy Maria Karłowska tworzyła dosłownie z niczego. Do wynajętych czterech pokoiów potrzebne rzeczy i fundusze zdobywała wraz ze swoją pomocnicą drogą kwesty. Powiedziała wtedy znamienne słowa: „O wiele łatwiej jest dawać, niż prosić. Ale gdyby było trzeba, to jestem gotowa całe życie chodzić i żebrać dla nich!”.

„W imię Boże idź i ratuj dusze!”

Wpatrzona w umiłowany przez siebie obraz Dobrego Pasterza z otwartym Sercem i owieczką na ramionach, który zawsze miała w modlitewniku, potrafiła swoim zapałem i poświęceniem pociągnąć szlachetne osoby, które – jak ona – zrezygnowały ze swych życiowych planów i poszły razem z nią, by spełnić to, co radził jej o. Bernard Łubieński, redemptorysta: „W imię Boże idź i ratuj dusze!”. Tak zaistniały podwaliny nowego polskiego zgromadzenia zakonnego, któremu Maria Karłowska jako założycielka nadała nazwę: Zgromadzenie Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej.

W tym roku mija 120 lat od dnia, kiedy założycielka 8 grudnia 1894 r. przyjęła pierwszą kandydatkę, potem następne – i dla zaistniałej w ten sposób wspólnoty napisała przepisy zakonne, by mogły prowadzić unormowane

życie i w jednym duchu apostołować. Dom Macierzysty Sióstr Pasterek powstał w Poznaniu na Winiarach w lipcu 1895 r. Widzimy tu rys charakterystyczny pobożności Marii: w ołtarzu wykonanym w zakładowym warsztacie snycerskim znalazł się obraz Dobrego Pasterza z otwartym Sercem, ponieważ to nabożeństwo stało się już głównym aspektem duchowości pasterek. W kaplicach pozostałych domów zakonnych poleciła również umieszczać obrazy, malowane na wzór Jej ulubionego obrazka, dla przypomnienia siostram i wychowankom głównego ich Patrona. Z okazji 120-lecia istnienia zgromadzenia warto spojrzeć właśnie na duchowość sióstr pasterek.

Dla nawrócenia grzeszników

Matka Maria, wciąż niezmiennie wpatrzona w Serce Jezusowe, Jego uroczystość ustaliła jako największe święto patronalne swego zgromadzenia. Wielokrotnie wyjaśniała, że „Pan Jezus chciał, ażeby w tych czasach, w których tylu ludzi opanowała oziębłość i w których prawie wszędzie z każdym dniem mnożą się odstępstwa, wierni znaleźli w tej czci Najświętszego Serca lekarstwo i pomoc, a sprawiedliwi by nie wpadli w sidła”. Do chwili obecnej w domach zgromadzenia w uroczystość Serca Jezusowego odbywa się adoracja Najświętszego Sakramentu, a siostry odnawiają śluby zakonne.

Dzieła założycielki, spisane do procesu beatyfikacyjnego, obejmują 33 tomy w maszynopisie. Ich treści są aktualne po obecne czasy. Swoje współpracowniczki i skupione wokół pasterek osoby życzliwe Matka potrafiła przekonać: „Warto zbudować dom choćby na jedną noc, aby w nim chociaż jedną duszę uchronić od jednego choćby grzechu śmiertelnego. Nie ma bowiem ofiary miłszej Bogu, jak gorliwość o zbawienie dusz!”. Zawsze pogodna, rozmiłowana w Bogu i kochająca człowieka z całą jego nędzą grzechową, Matka bezgranicznie ufała Opatrzności Bożej i była wytrwała w trudach apostolskich, bo wierzyła, że „dusza ludzka ma większe znaczenie, jak cały świat”.

Oparta na takich przekonaniach nowa rodzina zakonna rozrastała się. 20 czerwca 1902 r. Matka Maria wraz ze swymi pierwszymi siostrami złożyła śluby zakonne, dodając jako czwarty – ślub poświęcenia się pracy nad osobami zagubionymi moralnie. Z jej woli po dzień dzisiejszy przy profesji zakonnej siostry do trzech ślubów dodają przyrzeczenie poświęcenia się dla nawrócenia grzeszników, co stanowi charakterystyczny wyraz duchowości pasterek.

Dzięki napływowi kandydatek Matka Założycielka mogła rozszerzyć swe apostolstwo. W 1906 r. przejęła pomariawicki przytułek dla dziewcząt moralnie zaniedbanych wraz z domem dla staruszek w Wiktorynie k. Lublina. Trud był ogromny, warunki wyjątkowo ciężkie, Matka jednak miała zasadę niezrażania się trudnościami – świadoma, że poświęciła

się dla nawrócenia grzeszników, zagubionych owieczek Chrystusa. Z doświadczenia wiedziała już, że „tylko miłością i cierpliwością można z łaską Bożą zdobyć każdą duszę”.

Ofiarna, niestrudzona praca Matki Marii i sióstr pasterek wydała wkrótce widoczne owoce w obydwu placówkach i stopniowo zyskała uznanie Kościoła. W 1909 r. Zgromadzenie Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej otrzymało zatwierdzenie diecezjalne, a w 1928 r. – zatwierdzenie Konstytucji.

Zdobywać serca ludzkie dla Boga

Mając do pomocy siostry, Matka Maria otwierała stopniowo nowe Domy Dobrego Pasterza. Zaopatrywała je w odpowiednio przygotowane warsztaty rękodzielnicze, tworzyła ogrody i gospodarstwa przydomowe, uznając pracę jako jeden ze sposobów rehabilitacji człowieka. Przekonała się, że „gdy dziewczyna nauczy się pracy – zacznie się modlić, a gdy będzie się modlić – nawróci się”. Mimo licznych trudności otworzyła 9 takich placówek, w których dziewczęta miały możliwość pełnej rehabilitacji religijnej, społecznej i moralnej. W 1917 r. uruchomiła też opłatkarnię na Winiarach, a później w Pniewitem fabryczkę biszkoptów i sucharków.

Matka generalna Gracjana Zborala CSDP przy ołtarzu w kaplicy sióstr pasterek w Topolnie

Od 1920 r. pasterki podjęły nową, szokującą dla wszystkich pracę – opiekę nad kobietami wenerycznie chorymi w Szpitalu Miejskim w Toruniu, a w 1927 r. również w Łodzi. Matka Maria była w tej dziedzinie prekursorką. Świadoma, że skoro Chrystus Pan odkupił całego człowieka z duszą i ciałem, które ponosi skutki grzechu – wierzyła, że trzeba „poprzez leczenie chorych ciał trafiać do dusz i zdobywać je dla Boga”. Mówiono, że Matka Karłowska „umiłowała Toruń wyjątkową apostolską miłością”. Warto wspomnieć, że w ówczesnej diecezji chełmińskiej, która okazała się szczególnie otwarta i życzliwa dla apostolatu pasterek,

Matka założyła jeszcze placówki w Topolnie (1921), Pniewitem (1925), Dębowej Łące (1932) i dom w Jabłonowie Pomorskim (1933), który przeznaczyła na Dom Generalny swego zgromadzenia.

Gwiazda polskiego miłosierdzia

Matka Karłowska wypełniła do końca zadanie, jakie zlecił jej Pan. Oddała życie Bogu w opinii świętości w Pniewitem 24 marca 1935 r., wypowiadając słowa: „To za zakon... to za dusze – niech się nawrócą... niech się uświęcą”. Zawarła w nich tajemnicę swej duchowej siły, płynącej z wiary w dobro tkwiące w każdym człowieku; wiary opartej na mocy Chrystusowego zbawczego krzyża i miłości Serca Jezusowego. „Kurier Warszawski” z 27 kwietnia 1935 r. pisał, że „była ona gwiazdą na horyzoncie polskiego miłosierdzia. Jedną z tych, co zapalane bywają ręką Wszechmocnego po to, aby ludzie nie wierzyli w wieczne trwanie ciemności i mieli odwagę żyć do rana”. 6 czerwca 1997 r., w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, pod Wielką Krokwią w Zakopanem odbyła się beatyfikacja Marii Karłowskiej, jakby na podkreślenie oddania Matki i jej zgromadzenia Sercu Jezusowemu. W homilii św. Jan Paweł II powiedział: „Jej oddanie Najświętszemu Sercu Zbawiciela zaowocowało wielką miłością do ludzi. Przez tę miłość wielu duszom przywróciła światło Chrystusa i pomogła odzyskać utraconą godność”.

Diecezja toruńska otrzymała wtedy swoją pierwszą błogosławioną, tak bardzo związaną z Toruniem i Pomorzem. Stała się ona patronką, strażniczką godności kobiet i dziewcząt polskich, która w naszych czasach jest tak zagrożona. Do uczestników diecezjalnej pielgrzymki dziękczynnej do Rzymu 19 lutego 1998 r. Ojciec Święty powiedział: „Wraz z wami wszystkimi składam dzięki Panu Bogu za tę beatyfikację i za wzór, jaki zostawiła bł. Matka Maria Karłowska naszej ojczyźnie i Kościołowi w Polsce. Niech jej przykład przynosi owoce, zachęca i umacnia zwłaszcza tych, którzy poświęcili się w szczególny sposób służbie bliźnim”.

31 maja w sanktuarium bł. Marii Karłowskiej w Jabłonowie Pomorskim, pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego, został otwarty rok dziękczynienia za 120 lat istnienia i posługi apostolskiej Zgromadzenia Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej. W ramach dziękczynienia będziemy rozważać różne aspekty duchowości, przekazanej zgromadzeniu przez błogosławioną założycielkę, którą pasterki niezmiennie żyją i realizują w swoim apostolacie, mając w pamięci matczyne błogosławieństwo: „Przez Serce Jezusowe zdobywajmy dusze! Zamykam Was w Najświętszej Ranie Serca Pana Jezusa i błogosławie każdą z osobna. Wasza przed i poza grobem + Matka pasterka”.

Oprac. s. Gaudiosa Czesława Dobrska CSDP

Panie, w głębokiej pokorze klękam przed Tobą i proszę: Daj mi szczerze prowadzić życie i nigdy nie być aktorem życiowym. Daj odwagę życia według wskazań Twoich. Klękam niżej niż zwykle. Tyś moim Panem. I stałeś się moim Ojcem. Panie, daję Tobie me życie. Nie umiem wyrazić mych obecnych myśli. Niech te chwile mego wahania życiowego i odchodzenia od Ciebie staną mi się obecnie mocą. Boże, chcę być naprawdę kapłanem

Bł. Stefan Frelichowski

KAPŁAŃSKIE JUBILEUSZE

ZŁOTY

Wspólnota seminaryjna 22 maja gościła księży z naszej diecezji, którzy w tym roku obchodzą złoty jubileusz święceń kapłańskich. Byli to księża, którzy z seminarium duchownym nie są związani wspomnieniami, gdyż swoją formację przeżywali w Pelplinie. Wśród jubilatów naszej diecezji byli: ks. prał. Józef Nowakowski, proboszcz parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu, ks. kan. Ryszard Kobierowski, proboszcz parafii pw. św. Mikołaja w Kowalewie Pomorskim, ks. kan. Józef Lipski, proboszcz parafii pw. św. Józefa w Grudziądzu. Mszy św. przewodniczył bp Andrzej Suski. Wśród koncelebransów obok

jubilatów byli księża posługujący w seminarium. W homilii Ksiądz Biskup przypomniał, że życie kapłana musi być radosne, bo tylko wtedy jest ono owocne. Wskazał jednocześnie na fakt, iż nie zawsze jest to łatwe do osiągnięcia. Podkreślił również, że kapłańska posługa jest trudna, gdyż często jej owoce pojawiają się wówczas, gdy nie możemy ich zobaczyć.

Na zakończenie Mszy św. ks. prał. Józef Nowakowski w imieniu jubilatów podziękował Księdzu Biskupowi oraz całej społeczności seminaryjnej za modlitwę, a w podsumowaniu wyznał radośnie: „Życie księdza jest świetne!”.

SAI

Mszy św. przewodniczył bp Andrzej Suski

SREBRNY

Srebrni jubilaci z bp. Andrzejem Suskim oraz z abp. Enrico dal Covolo

Wspólnota seminaryjna 10 maja gościła 9 księży jubilatów. Byli to kapłani, którzy przed 25 laty w Pelplinie otrzymali święcenia kapłańskie z rąk abp. Mariana Przykuckiego, ordynariusza diecezji chełmińskiej. Wśród jubilatów byli obecni: ks. kan. Grzegorz Bohdan, ks. kan. Sylwester Ćwikliński, ks. kan. Wiesław Kraiński, ks. prał. Jarosław Kwaśniewski, ks. Antoni Kwiatkowski, ks. Wojciech Łapczyński, ks. prał. Sławomir Oder, ks. Marek Reimer oraz ks. kan. Grzegorz Tworzewski.

Wspólnota seminaryjna uczestniczyła w Mszy św. celebrowanej przez bp. Andrzeja Suskiego, ordynariusza diecezji toruńskiej, abp. Enrico dal Covolo, rektora Uniwersytetu Laterańskiego, księży jubilatów, księży moderatorów i domowników seminarium.

W homilii bp Andrzej zwrócił uwagę na wartość kapłaństwa jako daru dla wspólnoty oraz podkreślił, że może być ona dla kapłana niekiedy krzyżem. Na zakończenie Eucharystii w imieniu księży jubilatów podziękowania za wspólną modlitwę wyraził ks. prał. Jarosław Kwaśniewski. Msza św. przeżywana w kaplicy seminaryjnej była głębokim świadectwem dla alumnów, którzy zmierzają ku kapłaństwu. W modlitwie pamiętano również o zmarłych kapłanach z tego rocznika – śp. ks. Piotrze Hirszu i śp. ks. Piotrze Cynarze. Spotkanie zakończono wspólnym obiadem w refektarzu seminaryjnym.

SAI

Śladami bł. Stefana Frelichowskiego

Dnia 24 maja odbył się 8. Rajd Rowerowy Śladami bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego. Przygotowali go przedstawiciele toruńskich placówek: Samorządu Szkolnego Gimnazjum nr 11 w Zespole Szkół im. prof. Stefana Banacha, Zespołu Szkół Gastronomiczno-Hotelarskich – Oddziału Miejskiego PTTK, a współorganizatorami byli: parafia w Chełmży, Wyższe Seminarium Duchowne w Toruniu, Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Szkoła Leśna na Barbarce oraz ks. Grzegorz Malinowski – proboszcz parafii pw. św. Jakuba w Białutach. Patronat honorowy nad imprezą objęli bp Andrzej Suski i marszałek województwa kujawsko-pomorskiego Piotr Całbecki.

Celem rajdu jest przybliżenie sylwetki, w tym szczególnie wartości, którymi żył i dzielił się bł. Frelichowski, poznawanie walorów turystycznych Torunia i okolic oraz czynny wypoczynek na świeżym powietrzu. Tym razem rajd wpisał się również w przeżywanie 15. rocznicy beatyfikacji druha Wicka. Trasa wyprawy liczyła 67 km i wiodła przez Toruń, Papowo

Uczestnicy rajdu przy pomniku bł. Stefana Frelichowskiego w Toruniu

nach na trzy grupy zorganizowane uczniów szkół toruńskich: ze Szkoły Podstawowej nr 1 (opiekunowie: Andrzej Płusa, Mirosław Nowak), z Gimnazjum nr 11 (opiekunowie: Piotr Biegalski, Bogdan Sobczuk, Marcin Empel) oraz z Gimnazjum nr 15 (opiekun: Arkadiusz Piwoński).

O godz. 8 cykliści uczestniczyli w Mszy św. w kaplicy toruńskiego Wyższego Seminarium Duchownego. Przewodniczył jej ojciec duchowny WSD ks. Andrzej Kowalski. Koncelebransami byli wicerektor seminarium ks. Leszek Stefański oraz ks. Bartłomiej Sławiński z parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Toruniu. Po Eucharystii wszyscy przeszli pod pomnik bł. Frelichowskiego do ogrodu przy seminarium, gdzie złożono kwiaty i zapalono znicze. Następnie rektor seminarium ks. kan. Dariusz Zagórski przybliżył postać błogosławionego, zwracając uwagę na aktualność jego postawy życiowej. Zachęcił zebranych do składania w seminarium intencji, w których będą się modlić klerycy za wstawiennictwem błogosławionego. Na koniec Ksiądz

Rektor pobłogosławił zebranych.

Uczestnicy udali się do Chełmży. Tam, w ogrodzie obok świątyni, cyklistów powitał proboszcz ks. kan. Krzysztof Badowski. „To bardzo ciekawa i atrakcyjna forma uczczenia pamięci błogosławionego. Mamy tutaj połączenie modlitwy, zadumy i czynnego wypoczynku. Warto czcić i modlić się przez wstawiennictwo Wicka, patrona harcerzy. To dzięki modlitwie pomimo bardzo dużego zagrożenia szczęśliwie urodziła się i żyje kilkumiesięczna dziś Jowitka Kłowska z Torunia. To tylko jeden z przykładów łaski otrzymanej za wstawiennictwem ks. Frelichowskiego” – powiedział proboszcz. Po odpoczynku uczestnicy zwiedzili dawną katedrę diecezji chełmińskiej oraz wysłuchali wykładu dotyczącego historii Chełmży, bazyliki mniejszej oraz bł. Stefana Frelichowskiego. W drodze powrotnej do Torunia zatrzymali się przy Szkole Leśnej na Barbarce, gdzie spotkali się przy ognisku oraz wzięli udział w konkursach.

Dziękujemy organizatorom za przygotowanie przedsięwzięcia,

szczególnie Piotrowi Biegalskiemu. Jego pasja i zaangażowanie budzą nie tylko podziw i podziękowanie, lecz także „zarażają” postacią błogosławionego.

Oprac. Joanna Kruczyńska
Na podstawie tekstów
dk. Waldemara Rozyńkowskiego
i Wojciecha Wichnowskiego

W Chełmży cyklistów wita proboszcz ks. kan. Krzysztof Badowski

Toruńskie, Zalesie, Chełmżę, Barbarkę do Torunia. W rajdzie wzięło udział 70 uczestników podzielo-

SPROSTOWANIE

Informujemy, że uległa zmianie data i przebieg uroczystości związanych z 15. rocznicą beatyfikacji Stefana W. Frelichowskiego i dziękczynienia za ten dar oraz za kanonizację Jana Pawła II w Diecezjalnym Sanktuarium Stefana Wincentego Frelichowskiego w Toruniu. Uroczystości odbyły się 7 czerwca (sobota) od godz. 21, a nie jak podaliśmy w ubiegłym tygodniu 6 czerwca (piątek). Za zaistniałą sytuację przepraszamy. Redakcja

SPOTKANIA Z BIBLIĄ

ROZKOCHAJMY SIĘ
W PSALMACH!

W kościele pw. Miłosierdzia Bożego w Toruniu 22 maja odbyło się kolejne spotkanie z Biblią zorganizowane przez zespół świeckich z miejscowej parafii. Tym razem jako prelegent wystąpił ks. Sylwester Dober, proboszcz parafii w Zdrojach k. Tucholi (diecezja pelplińska). Ks. Sylwester przed laty posługiwał jako duszpasterz w parafii Matki Bożej Zwycięskiej w Toruniu oraz moderator tamtejszych kręgów Domowego Kościoła. Nic dziw-

mów. Podzielił się wspomnieniami z dzieciństwa, z którego, dzięki pobożności rodziców, pozostało mu umiłowanie niedzielnych nieszporów. „Psalmy uczyły mnie subtelności myślenia i wypowiadania się o sprawach Bożych. Stały się dla mnie sposobem upartego kołatania do drzwi niebios. Za ich pomocą mogę wyrazić Bogu wszystko: każde przeżycie, uczucie, troskę, radość”.

Ks. Sylwester zwrócił uwagę na wspólnototwórczy wymiar psalmów, znajdujący swój wyraz w liturgii godzin. W dużej mierze opiera się ona na recytowaniu lub śpiewaniu psalmów. Poprzez podział na godziny kanoniczne: wezwanie, godzinę czytań, jutrznię, modlitwę w ciągu dnia, nieszpory i kompletę, opłatają każdy dzień, jednocząc w tej samej modlitwie wiernych w Kościele na całym świecie. Psalmy są trudne do przyjęcia dla człowieka o mentalności technicznej, która z jednej strony stanowi wyraz geniuszu ludzkiego umysłu, zaś z drugiej grozi popadnięciem w poczucie samowystarczalności, gdzie nie ma już miejsca na żywą więź z Bogiem. Prelegent przestrzegał też przed traktowaniem psalmu responsoryjnego śpiewnego podczas Eucharystii jako „gorszej” części, nie tak „ważnej” jak czytania części Liturgii Słowa. „Rozkochajmy się w psalmach. One prowadzą do nieba. Kto wejdzie w głębię psalmów, ten wie, że Bóg nadal działa w tym świecie” – zachęcił na koniec ks. Sylwester

Muzyka w Biblii

Przy okazji warto wspomnieć jeszcze o spotkaniu z Biblią z poprzedniego miesiąca, zorganizowanym w tej samej parafii. Spotkanie nosiło tytuł „Biblia w wybranych utworach muzycznych” i miało

formułę komentarzy przeplatanych wykonywaniem utworów muzycznych, czy to na żywo, czy odtwarzanych z płyt.

W rolę komentatora wcielił się ks. Wojciech Wierzbicki, proboszcz parafii Święte (dekanat Łasin). Jest on absolwentem Akademii Muzycznej we Wrocławiu, gdzie ukończył kierunek muzykoterapia; wcześniej studiował też na wydziale wokalnno-aktorskim. Na żywo śpiewali absolwenci i dyplomanci Szkoły Muzycznej w Toruniu: Dominik Dyczek, Daria Domagalska oraz Martyna Walczak, na organach akompaniował im Dawid Wesołowski, organista z toruńskiej bazyliki katedralnej Świętych Janów.

W komentarzach ks. Wojciech Wierzbicki scharakteryzował krótko różne sposoby czerpania inspiracji z Biblii w utworach muzycznych. Wspominał o utworach, w których wprost cytowane są fragmenty Pisma Świętego, dziełach w bardziej dowolny sposób ukazujących konkretne historie i wątki biblijne (np. opera „Samson i Dalila” Kamila Saint-Saënsa), utworach, które z Biblią łączy jedynie zaczerpnięta z jej kart postać bohatera lub miejsce wydarzeń, ale treść pozostawiona jest wyłączonej interpretacji kompozytora (np. opera „Nabucco” Verdiego).

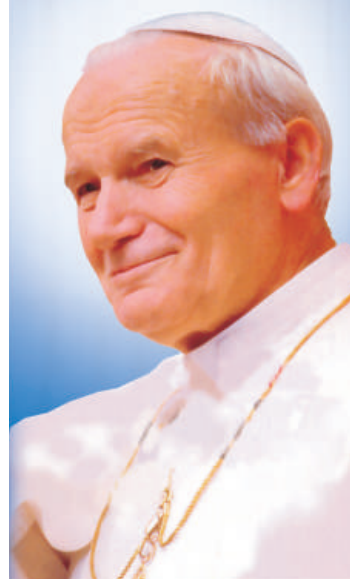
Uczestnicy spotkania zgodnie podkreślili, iż za sprawą muzyki w jego trakcie wytworzył się niezwykle nastrój, ułatwiający modlitewne skupienie.

Tomasz Strużanowski

Kolejne spotkanie z Biblią odbędzie się 12 czerwca (czwartek) o godz. 18.45 w parafii pw. Matki Bożej Zwycięskiej w Toruniu przy ul. Podgórznej 74. Konferencję pt. „Chrześcijaństwo jako zaczątek nowej kultury” wygłosi ks. prof. Jan Perszon. Zapraszamy!

**In memoriam
Janowi Pawłowi II**

z okazji kanonizacji

**KONCERT
SYMFONICZNO-ORATORYJNY
W TORUNIU**

15 czerwca o godz. 19 w katedrze Świętych Janów w Toruniu odbędzie się koncert symfoniczno-oratoryjny „In memoriam Janowi Pawłowi II z okazji kanonizacji”. W ramach koncertu zostanie wykonana Msza Koronacyjna C-dur (KV 317) Wolfganga Amadeusza Mozarta. Wstęp wolny.

BOŻENA SZTAJNER/NIEDZIELA

„Kto wejdzie w głębię psalmów, wie, że Bóg nadal działa w tym świecie”

nego, że po spotkaniu do dawnego duszpasterza podeszła spora grupa słuchaczy – dawnych parafian i członków wspólnoty.

Umilowanie psalmów

Konferencja „Moje człowieczeństwo, moje kapłaństwo z Biblią” przybrała formę niezwykle osobistego świadectwa. Ks. Sylwester odsłonił w niej coś ze swego duchowego wnętrza, opowiadając o tym, jak Słowo Boże kształtuje jego życie. W swoim wystąpieniu skoncentrował się na Księdze Psal-

głos z Torunia

niedziela

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38